

CZECH ATLANTIC FORUM

ČTVRTLETNÍK ČESKÉ ATLANTICKÉ KOMISE

ročník 2019 / číslo 4

SLOVO PŘEDSEDY

Vážené kolegyně a přátelé ČAKO, ve dnech 7. – 15. 9. 2019 se uskutečnila historická výprava delegace ČAKO pod názvem „NORMANDIE 2019“. O této události čtete podrobné zpravodajství.

8.-10.11. 2019 se uskutečnil výjezd delegace ČAKO do Berlína u příležitosti 30. výročí pádu Berlínské zdi a na pietní akt Remembrance Day - více v příštím čísle CZAF.

V roce 2019 slavíme 30. výročí „SAMOTOVÉ REVOLUCE“, 20. výročí vstupu do NATO (plus 70. výročí založení NATO) a 15. výročí vstupu do Evropské unie. Př těchto příležitostech je dobré si připomínat jak nesamozřejmé je žít a tvořit ve svobodné společnosti, která je pevně hodnotově a institucionálně ukotvena v mezinárodních demokratických strukturách.

Od příštího čísla bude součástí Czech Atlantic Forum i sloupek duchovního, který Vás bude pravidelně občerstvovat i v budoucnu.

Započínají přípravné práce na konferenci s pracovním názvem „Bezpečnostní komunita ČR“, která je plánována na 1. pololetí příštího roku v Praze.

Věnujte, prosím, pozornost zásadnímu materiálu „DOKTRINÁLNÍ ÚSTAVA ČAKO“, který jsem vypracoval, a tímto je oficiálně předkládám.

Příjemný konec letošního roku a příznivý rok 2020.

Váš

Doc. Pavel Bílek

DOKTRINÁLNÍ ÚSTAVA České atlantické komise (ČAKO)

I.

ČAKO je jedinečnou entitou, která je založena na tradičních euroatlantických hodnotách a stojí na exkluzivním členství významných osobností a právnických osob české společnosti.

II.

ČAKO hraje zásadní roli na poli bezpečnostní politiky, a to informačně, osvětově, expertně a akademicky. Činí tak ve spojení se strategickými i aktuálními potřebami české bezpečnostní komunity a oficiální politiky státu.

III.

ČAKO má pilíř vojenský (zřizuje a udržuje vlastní uniformovaný Bezpečnostní sbor) a civilní (osvětová a diplomatická činnost). Jest hierarchizovanou organizací s jasně stanovenou strukturou a funkčními interními předpisy. Vnitřní kultura klade vysoké nároky na morální integritu, odbornost a kultivovanost představitelů i všech členů ČAKO.

IV.

Podstata aktivit ČAKO spočívá v originálním analytickém a kritickém působení vnitrostátním, mezinárodním a komunitárním. Reflektuje podstatné akademické a praktické otázky bezpečnostní politiky NATO, EU a ČR. Aktivně ovlivňuje a kultivuje českou bezpečnostní komunitu (konference, kulaté stoly). Ctí a připomíná bojové a vojenské tradice a hrdiny českého národa. Zabývá se současnou a budoucí podobou české a evropské kolektivní bezpečnosti.

V.

ČAKO vydává čtvrtletník „Czech Atlantic Forum“ v tištěné a elektronické podobě. Tento časopis představuje informační, osvětovou a expertní platformu ozřejmující činnost ČAKO a současně diskutující podstatné české a mezinárodní bezpečnostní otázky.

VI.

ČAKO partnersky spolupracuje s orgány veřejné správy, zejména s Ministerstvem zahraničních věcí ČR (včetně ambasád cizích států), s Ministerstvem obrany ČR (včetně Armády ČR) a s Ministerstvem vnitra ČR (včetně Policie ČR). Kooperuje s vysokými školami (zejména s Univerzitou Karlovou v Praze) a s obdobně zaměřenými českými a zahraničními subjekty. ČAKO se vztahuje primárně k NATO a ATA, k OSN, EU a OBSE.

VII.

ČAKO je politicky nezávislou, hodnotově orientovanou společností plně respektující rámec českého konstitucionalismu a principy demokratického právního státu včetně internacionálního a komunitárního kontextu. ČAKO plní své poslání s diplomatickým přesahem.

Pavel Bílek
předseda ČAKO

Obsah čísla:

SLOVO PŘEDSEDY	1
DOKTRINÁLNÍ ÚSTAVA České atlantické komise (ČAKO)	1
ZPRAVODAJSTVÍ ZE SVĚTA	2
• Operace „Pochody k náhrobním štítům“ a „Normandie 2019“	2
• NATO – 70. výročí založení	7
• Přehled hlavních míst historických událostí spojených s vojenskou historií ČR ve Francii	8
ZPRAVODAJSTVÍ Z DOMOVA	
• Konference Prague EU Law Days	11
• Čína a Evropská unie: od strategického partnera k systémovému rivalovi?	11
• MEZINÁRODNÍ VĚDECKÁ KONFERENCE „KLIMATICKÁ ZMĚNA A JEJÍ BEZPEČNOSTNÍ DOPADY“	11
• 30. výročí „Sametové revoluce“	12
• „Summer Summit“ 2019 a nejen grilování...	
NAPSALI O NÁS JINÍ	13
Pivní festival v Táboře-Měšicích	14
ZLOMOVÉ OKAMŽIKY GENERÁLA ALOISE LIŠKU NEZLOMILY	15
VOJENSKÝ HUMOR A SATIRA	16
DOPORUČUJEME NAŠE AUTORY	17
ORGANIZAČNÍ STRUKTURA ČAKO	18
AUTOŘI TOHOTO ČÍSLA	18
Všeobecné podmínky a ceník inzerce v časopise CZECH ATLANTIC FORUM v roce 2020	19
SVĚT REKLAM	20

ZPRAVODAJSTVÍ ZE SVĚTA

Operace „Pochody k náhrobním štítům“ a „Normandie 2019“

Ve dnech 7. 9. – 15. 9. 2019 podnikla delegace České atlantické komise (ČAKO) vzpomínkový maraton k 75. výročí vylodění České samostatné obrněné brigády v Normandii, britský invazní úsek „Gold“ (Arromanches-les-Bains) ve dnech 31. 8. – 9. 9. 1944 a posupovala dál při osvobozování severní Francie (obklíčení významného severofrancouzského přístavu Dunkerque) tak jako severní Belgie (Adinkerke).

Operace „Pochody k náhrobním štítům“ a „Normandie 2014“ je prozatím nejdelším pietním maratonem v dějinách naší státnosti, který doposud žádná oficiální delegace ani vojenský spolek od roku 1945 nepodnikly. Bonne chance pour l'avenir et dans notre effort, aide – nous Dieu!

statné obrněné brigády 13. 8. – 9. 9. 1944) a Normandie - Dunkerque (ulice generála Aloise Lišky, osvoboditele města československými ozbrojenými silami, dne 9. 5. 1944).

Britský vojenský hřbitov Reichswald (SRN):

Jedná se o největší britský vojenský hřbitov v SRN. Podle oficiální zprávy vedení hřbitova se zde žádní pohřbení Čechoslováci nenacházejí. Jedná se prý pouze o 3 letce, a ti jsou součástí polského leteckého personálu. Případu se ujal náš ČAKO spolupracovník v SRN, desátník v. v. Miloš Tureček. Jeho přesné rešerše ovšem potvrdily něco daleko odlišného. Tedy:

V oddělení padlých polských letců a leteckého personálu se žádní Čechoslováci nenacházejí. Je zde pohřbeno celkem 17 padlých československých vojáků a leteckého personálu. Je zde pochováno celkem 7594 Britů a 78 hrobů patří jiným národnostem, především Polákům. Dále se

Před největším Britským vojenským hřbitovem na území SRN (British War Cemetery Reichswald), delegace ČAKO: Mirek Tlamicha, Evžen Berwid, Jan Berwid-Buquoy, duchovní otec ČAKO - Ondřej Soběslavský a Zdenka Pustayová (Foto Iveta Hrbková)

Delegace ČAKO začala největším britským hřbitovem v SRN „British War Cemetery Reichswald“ v Reichswaldu. Dále jsme se přesunuli do Belgie, De Panne („Válečný hřbitov Adinkerke“). Následovala Francie, a to v několika pietních fázích: Normandie - Bayeux („British War Cemetery Bayeux“), Normandie - Arromanches-les-Bains (invazní úsek Československé samo-

na hřbitově nachází 176 náhrobních kamenů nezvěstných padlých letců a příslušníků pozemních sil.

Záznamy hřbitovní správy jsou tedy chybné.

Nad hroby padlých příslušníků československých ozbrojených sil přednesl pietní řeč náš „duchovní otec“ ČAKO Ondřej Soběslavský:

„Nikdo nemá větší lásku než ten, kdopoloží život zasvětil přátelům.“ /J15, 13

Náhrobní štíty padlých československých letců na Britském vojenském hřbitově v Reichswaldu (SRN). Delegace ČAKO, zleva do prava: Miloš Tureček, Evžen Berwid, Mirek Tlamicha, Jan Berwid-Buquoy a duchovní otec ČAKO - Ondřej Soběslavský (Foto Iveta Hrbková)

Nepochybně jednou z myšlenek, které mají v tuto chvíli nepochybně zřetelně zaznít, je ta, že ti, kteří nás přivedli na tato místa, vstoupili do oné akce, která se zde odehrávala před 75 lety, zcela dobrovolně. Žádná zákonná povinnost je k tomu nenutila, žádný nátlak na ně nemohl být vyvíjen, ale bylo to jejich svobodné osobní rozhodnutí. A je třeba dodat, že také nikde nebyla záruka, jistota, že z toho dobře, bez potíží vyvážnou (nevyvážli, proto tu stojíme). V tom se jednoznačně a zřetelně liší od mnoha ostatních, kteří také v těchto dějích stáli.

Když jsem si v jedné moudré knize nalistoval heslo „obět“, dozvěděl jsem se, že je to děj, kdy se člověk něčeho pro něco vzdává. Jenže čeho a pro co? - Člověk se ku př. vzdává něčeho, aby se někam dostal, „vyšvihnul“ /říká se „obětovat se pro kariéru“/. Jenže v tom případě jde ovšem jen o něj samého. A otázkou je, zda z takto dosažených zisků, bude mít někdo další užitek, zda bude pro něj jeho úsilí přínosem, obohacením. - Člověk může ku př. něco „obětovat“ pro své pohodlí - a tak si tzv. připlatí a místo vlakem se přesouvá letadlem /tedy naprosto soukromá, osobní záležitost, je tam dřív a snad i pohodlněji. Otázkou ovšem zůstává, k čemu a jak takto získaný čas využije./ - Jsou události, děje, kdy se člověk určitým konáním brání tomu, aby nebylo ještě

horší to, do čeho se dostal /nejrůznější vyděrači (nemyslím na malé děti, ale na jisté darebáky, kteří místo poctivé práce takto konají)/. Ano, ten nedobrý děj se v tomto případě zpomalí, možná i zastaví, ale řada dalších, podobných bude pokračovat /pro toho, kdo za tím stojí, a kterému bible říká rozvraceč (diabolos), to bude pouze dílčí prohra/.

Do těchto našich úvah můžeme slyšet výrok, který připisuje autor spisu o naději Jan Ježíšovi: „Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo položí život za své přátele J 15, 13. Je zřejmé, že Ježíš k ničemu nenutí, někdy se říká „netlačí“. Ježíš v tomto případě pouze hodnotí. A dává tu nejlepší, nejvyšší známku. Takto se zachovat není snadná a samozřejmá záležitost. A ten, kdo se toho odváží, si, co se toho vezdejšího týče, kterému se dnes připisuje mimořádná důležitost, nepolepší. A přeci,

ten, kdo se touto cestou vydá, smí věřit, že se setká s nebeským Otcem, dostane se do jeho blízkosti. A to je hodnota, nad kterou není.

Věřím, že ti, kdo svou pozemskou pouť skončili tímto způsobem a na těchto místech, se do Boží blízkosti dostali. Právem. - A je třeba, aby zazněla i tato osobní otázka - co jsi ochoten obětovat pro to, aby takové dění bylo přínosem pro Tvé okolí?

Britský vojenský hřbitov Adinkerke (Belgie):

Hřbitov se nachází jižně od vesnice Adinkerke, poblíž města De Panne v belgické provincii Západní Flandry, nedaleko hranic s Francií a 20 km východně od Dunkerku. Je na něm pohřbeno 168 vojáků Commonwealthu z první a 55 z druhé světové války a také 14 vojáků z dalších zemí, včetně 40 příslušníků Československé samostatné obrněné brigády (ČSOB), která operovala v oblasti od podzimu 1944 do května 1945 a zúčastnila se obléhání dunkerského přístavu, jež posléze došla 9. 5. 1945 a město osvobodila.

Zde se jedná o jeden z největších hřbitovů československých vojáků padlých v zahraničí v době 2. světové války.

Obrovským dojmem působí čestná řada náhrobních štítů československých vojáků v čele hřbitova otočená čelní stranou k ostatním náhrobním kamenům. Demonstruje se tím enormní důležitost padlých příslušníků Československé samostatné obrněné brigády (ČSOB), která osvobodila tuto oblast Francie

Kapitán (v.v.) Dr. et Dr. Jan Berwid-Buquoy hovoří před shromážděnými delegáty ČAKO o původu hřbitova. Speciální řada náhrobních štítů po pravé straně, obrácených směrem do vnitřku hřbitova, patří padlým vojákům Československé obrněné brigády vedené generálem Aloisem Liškou a symbolizuje mimořádnou úctu těmto hrdinům osvobozujícím jižní část Belgie (foto Iveta Hrbková)

a Belgie (hleďte to v našich učebnicích dějepisu!!!). Tak, jak bylo posléze zjištěno, byla armáda generála Aloise Lišky složena nejen z židovských občanů ČSR, nýbrž v řadách ČSOB bojovali i občané cikánské národnosti a sudetští Němci (hleďte to v našich učebnicích dějepisu!!!).

Dále bylo možno vybádat i další historická fakta, o kterých v našich médiích není ani zmínka: Protože (ČSOB) logicky nemohla doplňovat ztráty vlastními příslušníky ČSR (Češi, Slováci, Židé, č.s. Poláci, č.s. Maďari, Rusíni a Cikáni), byli do řad ČSOB delegováni Britové, Belgičané, Holanďané, Dánové a příslušníci britského Commonwealthu. Delegace ČAKO dokonce u zdi hřbitova objevila náhrobní stít padlého Egypťana (islámský původ). Nebožtík patrně nechtěl být pohřben s křesťany a Židy v jedné řadě pohromadě...

Fácit: Generál Alois Liška velel v ČSOB více než 11 národnostem.

Toto vše dělá na Čecha, jenž se s takovými fakty od roku 1945 nikdy nesetkal, nezapometulný dojem. Naše transparence a zviditelnění je zde prachmizerné. Místní usedlíci nám tvrdili, že členové delegace ČAKO jsou první Češi, se kterými se setkali. V knize návštěv jsou zaznamenána tři česká jména...

Nad hroby padlých příslušníků

národnostních ozbrojených sil pod vedením generála Aloise Lišky přednesl pietní řeč náš „duchovní otec“ ČAKO Ondřej Soběslavský: */Sestoupil do pekel a třetího dne vstal - vyšel z hrobu./*

Tento výrok nepochází z bible. Zaznívá však takřka každou neděli ve shromážděních těch, pro které Ježíš je důležitou, významnou hodnotou jejich života.

Věci se mají tak, že v běžných představách lidí, je peklo jakýsi tajemný prostor, tam kdesi dole a kde se člověku má ukázat, zač je čeho loket /proto ony příslovecné roztopené kotle (čím více – počty i teplota - tím lépe)/ a také zdatný a dobře vyškolený personál, který si poradí s každým, kdo se dostane do jeho moci, ono bláznění kolem tzv. Mikuláše, kdy jde především o to, co nejvíce vyděsit děti, na tyto představy navazuje „tvůrčím způsobem“.

Jenže bible má o pekle jinou představu. Je to především prostor, ve kterém se člověk dostává do moci sil, na které nestačí, je proti nim naprosto bezmocný a kterým jde především o to, aby člověk přestal být Božím milovaným dítětem a stal se z něj jejich přeuctivý služebník, ve skutečnosti jakási znetvořenina.

Ježíš, vyslanec a zplnomocněnec toho, pro kterého český překlad bible používá slovo Hospodin, tzv. pečovatel, však přichází do světa i na tato místa /proto je zmiňován_krutý správce Palestiny dosazený Římany, Pontius Pilatus, reálná historická postava, ne jakýsi pohádkový, básnický příměr/. Ježíš nepřichází proto, aby jen „pozoroval“ a při tom se do ničeho nenamočil/, jak se dnes často stává těm, kdo pobíhají kolem nejrůznějších trápení s nápisem „Presse“, takže má člověk někdy dojem, že ony děje se odehrávají jenom proto, aby tito zpravodajové nebyli nevytížení, resp. nezaměstnaní/._Svědék, označovaný jako Petr, mluví o Kristu, který v rámci svého „projektu“ přemoci Zlého, sestoupil až do vězení, ve kterém se

Pplk. Ing. Miroslav Tlamicha, vedoucí vojenské delegace ČAKO, klade květiny na hrob padlého čs. vojáka židovského původu na „British War Cemetery Bayeaux“
(Foto Iveta Hrbková)

ocitli ti, které ten Zlý /„rozvraceč“/ dostal. A to proto, aby je „přivedl / vrátil/ k Bohu“ /1 Pt 3, 18 – 20 /.

A proto nejenom sestoupil, ale i vstal, vyšel z hrobu /„třetího dne“/. A tak otevřel cestu do Boží Blízkosti. Netřeba rozprávět rádoby hlubokomyšlné úvahy, jak to bude vypadat. Na to jsou všechny naše představy naprosto krátké. Rozhodující je, že poslední slovo v životě člověka nemusí patřit zmaru. A že je tu příležitost jedinečného přijetí, kdy to zhoubné a zničující ztrácí svou moc. A člověk se dostává do blízkosti Toho, který drží ve svých rukou tento svět. A tak vzniká společenství, nad které není.

Ano, právě to smíme vztáhnout na ty, jejichž životní pouť před 75 lety skončila v této oblasti. Tento velice drsný, krutý konec, nemusel být koncem naprostým. Bohu díky.

Britský vojenský hřbitov Bayeux (Normandie, Francie):

Nejprve se delegace ČAKO ubytovala v barokním zámku Chateau de Vaulaville (Tour-en-Bessin), kde bylo v době 2. světové války hlavní velitelství německého Wehrmachtu pro oblast Bayeux (Calvados, Normandie). V tomto objektu i nějakou dobu bydlel major Wehrmachtu Werner Pluskat, velitel 352. dělostřeleckého pluku, známá postava z amerického filmu „Nejdelší den“ (The Longest Day).

Majitelka zámku, paní markýza Marie Heléne Corblet-Milan, nás srdečně uvítala. Hned v úvodu se nám svěčila, že jsme první Češi, se kterými se zde setkala. Poláků je prý každoročně v oblasti Calvados víc než dost, ale že by se Češi zúčastnili vylodění v Normandii 1944, to slyší poprvé.

Vedoucí vojenské delegace ČAKO, pplk. v. z. Ing. Miroslav Tlamicha, poučil francouzskou šlechtici (za přispění mého tlumočnickví čeština – francouzština – čeština), že naše diplomacie od roku 1918 – ale hlavně od roku 1945, nefunguje tak, jak by si to ČAKO představovalo, a pro-

Člen delegace ČAKO, Zbyněk Passer, předseda České společnosti přátel Izraele, drží velice zajímavou přednášku na téma „Účast čs. vojáků židovského původu v řadách Československé obrněné brigády, při osvobození severní Francie a přístavu Dunkerque“

(Foto Iveta Urbková)

to je naše delegace ČAKO zde u ní na zámku, kde bylo původně hlavní sídlo velitelství německého Wehrmachtu (oblast Bayeux /Calvados), než se v době od 31. 8. – 9. 9. 1944 v Arromanches vylodily československé ozbrojené síly, aby osvobodily severní Francii, důležitý vojenský přístav Dunkerque a jižní Belgie... a tím i nepřímo také osvobodily majetek jejího knížecího rodu od německých okupantů. Markýza byla velice dojata a začala Tlamichu objímat, považujíc jej za „osvoboditele“, ačkoli tento se narodil až 10 let po válce...

Situace na Britském vojenském hřbitově v Bayeux byla velice překvapivá a nevšední. Všude se tam potulovaly snad desítky Poláků. Jakmile zjistili, že jsme Češi, okamžitě se k nám připojili a fotografovali nás snad ze všech stran... Považovali nás za své bývalé spolubojovníky a osvoboditele severní Francie.

British War Cemetery Bayeux je největším britským vojenským hřbitovem ve Francii. Je tam pohřbeno celkem 4144 padlých Britů, 500 vojáků jiných národností (především Němců) a 338 neznámých, mezi kterými se s jistotou nacházejí i Čechoslováci a Poláci.

Jinak britsko-francouzská hřbitovní správa zde eviduje 25 padlých Poláků a dva sestřelené československé piloty. S padlými Němci je celá konkluze velice problematická, neboť jsou mezi nimi i sudetští Němci bojující v řadách britsko-československých ozbrojených sil.

Zde jsou někteří z nich: Jiří Bauer, Emil Kronberger, Oskar Kerschner a Karel Augustin... Identifikace je navíc ztížena tím, že se neví, zda-li se jedná o „Sudeťáky“ jako takové nebo o sudetské Němce židovského původu.

Pro všechny případy přednesl předseda „Spolku přátel Izraele“, Zbyněk Passer (účastník delegace ČAKO), dojemný projev o významu a úloze našich židovských spoluobčanů v řadách československých zahraničních ozbrojených sil.

U hlavního katafalku vojenského hřbitova v Bayeux jsme umístili věnec a pod pamětní ceduli na místě, kde se 1944 v Arromanches vylodila Československá samostatná obrněná brigáda, jsme položili kytice.

Ostatně, pamětní cedule k tak prioritně významné události v našich dějinách byla zde v Arromanches (Normandie) umístěna až v roce 2018 (!!!). Co naše vojenská diplomacie v letech 1945 – 2018 dělala, že toto, pro naše dějiny prvořadě důležité místo, bylo celých 73 let s úspěchem naprosto ignorováno?!

Pietní připomínka našeho „duchovního otce“ ČAKO Ondřeje Soběslavského u hlavního katafalku v Bayeux:

/Mocpředivná/, „Mocpředivná nás tiše obestírá, a proto čekám příští uklidnění, Bůh je dnes s námi, svědčí naše víra a bude s námi každý nový den.“

I tento citát nepochází z bible, ale je to část zhudebněné básně, kterou vytvořil ve vězení jeden těch, který –

ač německé národnosti – se připojil k těm, kdo se postavili onomu zrušenému režimu, jehož čelným představitelem a „vynálezcem“ byl jistý Adolf Hitler. - Ten muž se jmenoval Dietrich Bonhoeffer, byl to výrazný evangelický bohoslovec, kterého by jistě v dobách jiných neminula akademická dráha a ač mohl „přečkat v závětrí“ v zahraničí, vrátil se /věřil, že je to z pohledu víry, vztahu k Bohu naprosto nezbytné/ a byl popraven v posledních dnech /8. dubna 1945 ve Flossenburku (koncentrační tábor nedaleko našich hranic – západní Čechy)/ toho hrozného dne zvaného druhá světová válka proto, že patřil mezi ty, kdo neměli z Hitlerova rozkazu /jednoho z posledních, které vydal/ přežít. - Spěchám dodat, že darebákem se člověk nerodí, darebákem se stává /a to platí o každé národnosti (darebáci nejsou jenom Němci a Maďari, jak se u nás v poválečných měsících tvrdilo a nešlo jenom o slova, ale také nejednou o „pozoruhodné činy“)/.

Ano, Dietrich Bonhoeffer se - podobně jako zde pohřbení - rozhodl postavit se Zlému – a pravděpodobnost, že přežije, byla v jeho případě minimální, a přesto pokládal za doklad své věrohodnosti coby křesťan vydat se cestou, po které šel. Šel jí nepochybně proto, že si byl jist „obestřením onou předivnou mocí“ a je svým způsobem symbolické, že byl popraven v týdně, kdy se církev vděčně raduje z Božího vítězství uskutečněného v Ježíši nad Zlem /9. duben 1945 byl prvním po velikonocním týdně/.

Pplk. v.z. Ing. Miroslav Tlamicha před budovou bývalé „Československé vojenské mise“ v Západním Berlíně s ředitelem a majitelem objektu Dr. Tilo Gerlachem

Ona předivná moc jistě nebyla jenom Bonhoefferova soukromá, výlučná záležitost, nepochybně měla ve své péči, „resortu“ i ty, kteří leží v těchto hrobech.

A na konec ještě tento Bonhoefferův citát: "Není šťastnějšího pocitu než vědět, že mohu něco znamenat pro druhé, ta divná dobrá moc svou sílu dá mi a věrně povede můj krok."

Jan Berwid-Buquoy

„Normandie 2019“ – Vyznamenání, čestná uznání

Za aktivní účast na pietním maratonu operace „Pochody k náhrobním štítům – Normandie 2019“ budou ode mne vyznamenáni čestným uznáním následující osoby (abecedně):
Evžen BERWID, Jan BERWID-BUQUOY, Iveta HRBKOVÁ, Zbyněk PASSER, Zdenka PUSTAYOVÁ, Ondřej SOBĚSLAVSKÝ a Miloš TUREČEK.

Všechny uvedené osoby podstoupily velice namáhavou a finančně náročnou cestu, více než 3000 km, aby mohly vzdát čest našim padlým vojákům ve francouzské Normandii, kteří položili své životy za naši svobodu, blahobyt, tak jako za osvobození západní Evropy od nacistické hrůzovlády. Všem zúčastněným patří můj velitelský dík!

**Miroslav Tlamicha,
vedoucí vojenské delegace ČAKO
při operaci „Pochody k náhrobním štítům – Normandie 2019“**

NATO – 70. výročí založení: NATO Memorial Federation ve Fréthunu, severní Francie

Severoatlantická aliance (North Atlantic Treaty Organization – NATO) je euroatlantický mezinárodní vojenský pakt, který byl založen 4. 4. 1949 podpisem „Severoatlantické smlouvy“. Aliance má své sídlo v Belgii (Brusel).

V roce 2012 byl pod vedením bývalého francouzského NATO-veterána, Williho Bretona, ve Fréthunu (severní Francie) vybudován pomník padlým vojákům ve službách NATO. Současně byla založena organizace „Fédération du Memorial de l'OTAN“ (Pamětní federace NATO), zkratkou FMO, jejímž prezidentem se stal právě Willi Breton.

Delegace ČAKO se při příležitosti 70. výročí založení NATO zúčastnila, na pozvání FMO, slavnostního ceremoniálu ve Fréthunu, kam se dostavilo přes 500 vojenských

účastníků z celého světa, včetně zemí, které členové NATO nejsou. Jednalo se o velkolepou podívanou!

Kdyby se na místo dění nedostavila delegace ČAKO, byla by naše vlast zastoupena pouze vojenským atašé českého velvyslanectví, panem plukovníkem Jaroslavem Sejkou a jeho chotí. Ze strany Slovenska se nám dokonce nepodařilo objevit vůbec nikoho. Jde o obrázek „bídy a utrpení“!

I když by se dalo říci, že 2 zástupci velvyslanectví ČR a 8 delegátů ČAKO, není zas tak špatná transparence a reprezentace české státnosti, je to sice lepší než vůbec nic, ale žádná velká sláva to také není...

Podívejme se, jak to vypadalo u ostatních zástupců zúčastněných evropských států: Velká Británie a Francie byly prezentovány všemi druhy vojenských odvětví – pozemní síly, letectvo, námořnictvo a dokonce i zpravodajská služba. Podobně tomu bylo i u Belgičanů a Holanďanů. Francouzský pořadatel je vyvolával, aby kladli věnce u památníku – a nebralo to konce...

Podařilo se mi napočítat celkem 21 Poláků. Přivezli s sebou dokonce i veterány druhé světové války, a když na našich uniformách poznali, že jsme Češi, nechali se s námi radostně vyfotografovat. Všude vládla naprosto vynikající, přátelská atmosféra.

Němci, mimo položení věnců, ještě navíc odhalili ve Fréthunu náhrobní desku z cihlového kamene, extra dovezenou z Kunduzu (Afghánistán), připomínající památku jejich padlých vojáků v Afghánistánu. Tato skutečnost mne ponoukla instalovat ve Fréthunu pomník našim padlým vojákům v zahraničních misích NATO. Diskutoval jsem celou záležitost s francouzským vedením FMO a bylo mi řečeno, abychom podali, my ČAKO, písemnou žádost ke schválení...

Nově instalovaný pomníček (2019) padlých německých vojáků ve službách NATO (Afghánistán) ve Fréthunu: "Brique provenant du memorial allemand de Kunduz (Afghanistan) en hommage aux soldats allemands morts en Afghanistan". (Překlad do češtiny: Německý památník z cihlového kamene, dovezený z Kunduzu (Afghánistán) na počest německých vojáků, kteří padli v Afghánistánu).

Proč ne rovněž památník ve Fréthunu na počest českých vojáků padlých ve službách NATO? ČZAKO začala vyjednávat s vedením "Fédération du Memorial de l'OTAN" (FMO). Prezident FMO, Willi Breton nám sdělil, abychom si podali žádost...

Češi vzdávají ve Francii hold u pomníku "Fédération du Memorial de l'OTAN" i našim padlým vojákům v zahraničních misích NATO. Zleva do prava: Miroslav Tlamicha, vojenský atašé ČR ve Francii plukovník Jaroslav Sejka a Jan Berwid-Buquoy.

Vedoucí vojenské části delegace, pplk. v. z. Ing. Miroslav Tlamicha, obdržel od prezidenta FMO následující písemnou zprávu:

Fédération du Mémorial de l'OTAN

Bonjour monsieur,

First of all, thank you very much for being present at the commemoration of the NATO Memorial in Frethun on September 14, 2019. Thank you for your presence and support, which is very important. We are also looking for a

correspondent for the NATO Memorial Federation for the Czech Republic, would you be interested or someone around you? You can be two?

Cordialement Breton Willy
Président de la Fédération du
Mémorial de l'OTAN

Překlad do češtiny:

Pamětní federace NATO

Vážený pane,
nejdříve bych Vám chtěl poděkovat za Vaši účast na pamětní vzpomínce NATO ve Fréthunu, 14. září 2019.

Děkuji Vám za Vaši účast a Vaši podporu, která je pro nás velice důležitá. Hledáme kontaktní osobu ke vzájemné korespondenci pro naši Pamětní federaci NATO v České republice. Měl byste zájem na tom Vy nebo někdo z vás, můžete být i dva, tuto úlohu převzít?

Srdečně

Breton Willy,

Prezident Pamětní federace NATO

Ubezpečil jsem prezidenta Pamětní federace NATO, že se na nás může spolehnout.

Jan Berwid-Buquoy

Delegace ČAKO s prezidentem FMO, Willi Bretonem. Zleva duchovní otec ČAKO Ondřej Soběslavský, prezident FMO Willi Breton, Jan Berwid-Buquoy z Ellgut, Miroslav Tlamicha a Evžen Berwid

Jan Berwid-Buquoy
polský veterán z II. svět. války
Jacék Wojtowicz
a Miroslav Tlamicha

Přehled hlavních míst historických událostí spojených s vojenskou historií ČR ve Francii

Leden:

- 12. 1. 1918 – Na radnici v Cognac proběhlo slavnostní vyhlášení založení 21. čs. střeleckého pluku (zárodek budoucí Čs. střelecké brigády ve Francii). Město Cognac má partnerství s Vyškovem a slovenskými Michalovcemi. Poslední návštěva ze strany ZÚ a ÚPO ČR a SR v Cognac se uskutečnila 18. 11. 2017, kdy proběhla velká ceremonie k tomuto 100. výročí za přítomnosti OVV MO a ČsOL s položením kytic za ZÚ ČR na hřbitově Cognac a Jarnac k hrobům československých vojáků a k pamětní desce v Cognac na budově bývalého československého velitelství.

(Hřbitov Cognac, hřbitov Jarnac)

Duben:

- 18. 4. 1863 - narození generála Maurice César Joseph Pellé (18. 4. 1863 až 16. 3. 1924), prvního náčelníka Hlavního štábu Československé armády. Na hřbitově Des Batignolles, division 25, ligne 21, tombe 1, avenue Lacombe.

(Hřbitov Des Batignolles – Paříž)

Květen:

- 4. 5. 1919 – úmrtí M. R. Štefánika (21. 7. 1880 – 4. 5. 1919).

Ceremonie pořádaná ZÚ SR v Meudon u sochy generála (park observatoře) a u dvou pamětních desek v 16. pařížském obvodu (Štefánikova a francouzských partyzánů). (Socha Štefánik)

- 9. 5. 1945 – podepsání kapitulace německé posádky Dunkerque do rukou generála Lišky. K podpisu došlo v prostorách bývalého velitelství Československé samostatné obrněné brigády ve městě Wormhout (umístěna pamětní deska). Současně s touto ceremonií lze organizovat i návštěvu hřbitovů s pohřbenými československými vojáky v okolí Dunkerque. (Pamětní deska)

- Československý vojenský hřbitov v Neuville-Saint-Vaast (La Targette). 105 let od bitvy u Arrasu (zahájení 9. 5. 1915), které se účastnila rota NAZDAR. Uctění pohřbených československých vojáků z obou světových válek. Jediný čistě československý hřbitov na území Francie. (Hřbitov La Targette)

Červen:

- Vylodění v Normandii 6. 6. 1944.

V roce 2019 byla odhalena na „Muzeu vylodění“ v Arromanches pamětní deska Československé samostatné obrněné brigády, která se zde vylodila ve dnech 31. srpna až 8. září 1944.

(Muzeum vylodění v Arromanches)

- Agde - odjezd československých dobrovolníků na frontu.

Dobrovolníci zde byli od 26. září roku 1939 soustředěni a cvičeni za účelem vytvoření československé armády ve Francii. Historie: 2. 8. 1939 - v Paříži zřízena Československá vojenská kancelář v čele s generálem Sergejem Ingrem. 2. 9. 1939 - vedení československého zahraničního odboje předložilo francouzské vládě návrh na postavení československé zahraniční armády ve Francii. Pro shromáždování čs. vojáků byl určen utečenecký tábor pro španělské interbrigadisty v Agde u Středozemního moře. 29. 9. 1939 v Agde vznikl 1. československý prapor. 2. 10. 1939 - francouzský ministerský předseda a československý vyslanec dr. Šimon Osuský podepsali dohodu o obnovení československé armády ve Francii. 16. 10. 1939 – jednotka reorganizována na 1. československý pěší pluk. 15. 11. 1939 – zřízen 2. československý pěší pluk a výcvikové skupiny druhů vojsk??. 17. 11. 1939 - francouzská vláda uznala Československý národní výbor za oprávněný k uskutečnění dohody o obnově armády ve Francii. Čs. národní výbor vydal mobilizační rozkaz pro čs. krajany v zahraničí. 14. 12. 1939 - francouzské ministerstvo národní obrany vydalo výnos o zařazení jednotky mezi divize typu B a stanovilo její hospodářské a ekonomické zabezpečení. 31. 12. 1939 – v Agde bylo shromážděno 3500 československých vojáků. Leden 1940 – k jednotce přijelo 444 československých interbrigadistů, kteří se přihlásili k armádě v táboře Gurs. 15. 1. 1940 - založena 1. československá divize. Do března 1940 – mobilizováno celkem 13 614 osob. Do 1. 6. 1940 – intenzivní vyzbrojování a vybavování jednotek spojené s výcvikem. Jednotka se potýkala s velkými materiálními problémy. 1. 6. 1940 - přijat rozkaz k přesunu divize na frontu, z důvodu nedostatečné vycvičenosti však byly k odjezdu určeny pouze 1. a 2. pěší pluk. 5. 6. 1940 - na frontu byly odeslány pěší pluky 1 a 2 a několik menších protitankových a ženijních jednotek. Oba pluky byly přiděleny francouzským divizím. 13. 6. 1940 - československé jednotky byly poprvé nasazeny na frontě na řekách Marna a Grand Morin. Začaly ústupové boje československých jednotek, které vyvrcholily kapitulací Francie. (Agde pamětní deska)

- Gien výročí bitvy u Gien spojené s ceremonií u pamětní desky na počest čs. vojáků 1. pěšího pluku.

Českoslovenští vojáci společně s francouzskou armádou ve dnech 16. – 18. 6. 1940 hájili kamenný most přes řeku Loire před postupující německou armádou. (Pamětní deska)

- 30. 6. 1918 – Darney: složení přísahy příslušníků Čs. střelecké brigády před francouzským prezidentem Poincaré a tajemníkem Československé národní rady Edvardem Benešem. V obci se nachází i československé muzeum, pamětní deska T. G. M., pomník M. R. Štefánika a pomník prezidenta V. Havla. Každý rok zde probíhá velká ceremonie za účasti reprezentantů MO ČR.
(Československý památník, Československé muzeum + pomník M. R. Štefánika, pamětní deska T. G. M.)

Srpen:

- Shromáždění Čechů a Slováků před Palais Royal v Paříži (22. 8. 1914).
Došlo k jejich odvodu do řad Francouzské cizinecké legie a následného odjezdu na výcvik do Bayonne.
(Pamětní deska na jednom ze sloupů v podloubí za pasáží rue de Valois)

- Bitva u Kresčaku, ve které padl český král Jan Lucemburský (26. 8. 1346).
V roce 2019 obdržela obec Estrees-lès-Crécy, v jejímž katastru je kříž Jana Lucemburského, dotaci na opravu kříže od MO ČR. Kříž je renovován.
(Kříž Jana Lucemburského)

Září:

- Fréthun - Pomník NATO k uctění vojáků, kteří zahynuli v operacích NATO.
(Pomník NATO)

Říjen:

- Hřbitov v Saint-Maixent-l'École: výročí narození generála Louis-Eugène Faucher (8. 10. 1874 až 30. 3. 1964). Držitel řádu Bílého lva, mezi léty 1926–1938 byl velitelem francouzské vojenské mise v ČSR.
(Hřbitov Saint-Maixent-l'École)
- Složení přísahy příslušníků roty NAZDAR v Bayonne (12. 10. 1914) a převzetí bojového praporu.
(Pamětní deska Bayonne)
- Československý pomník na hřbitově Père-Lachaise k uctění památky těch, kteří položili své životy za vznik, samostatnost a svobodu Československé republiky v 1. a 2. světové válce.
(Hřbitov Père-Lachaise: vstup u pomníku, pomník po pravé straně)

Listopad:

- Ukončení 1. světové války – návštěva míst s pohřbenými československými legionáři v obcích Vouziers, Cernay, československý hřbitov La Targette atd.
Místa hrobů československých vojáků ve Francii lze získat na interaktivní mapě uveřejněné na stránkách Odboru válečných veteránů ministerstva obrany ČR, nachází se zde přehled hrobů ve všech zemích světa.

(Interaktivní mapa)

Plk. Jaroslav Sejpka, vojenský atašé ČR ve Francii
(Attaché de Défense de la République tchèque)

Konference Prague EU Law Days

V Černínském paláci se ve dnech 19. a 20. září 2019 uskutečnil druhý ročník odborné konference s názvem Prague EU Law Days, pod záštitou ministra zahraničních věcí Tomáše Petříčka a náměstka ministra pro řízení sekce právní a konzulární Martina Smolka. Hlavním pořadatelem konference byl Institut pro křesťansko-demokratickou politiku v čele s předsedou správní rady doc. JUDr. Pavlem Svobodou.

Druhý ročník konference se konal při příležitosti oslav 15 let českého členství v Evropské unii. I v letošním roce měla tato konference za cíl umožnit setkání odborníků pracujících s právem Evropské unie a sdílet informace o aktuálním vývoji ve vybraných oblastech, jmenovitě v oblasti práva soutěžního, volného pohybu osob a služeb, azylu a migrace, duševního vlastnictví či moderních komunikačních technologií.

Pozvání mezi řečníky přijali mj. generální advokát Soudního dvora Evropské unie Maciej Szpunar, profesorka unijního a pracovního práva na Univerzitě v Cambridge Catherine Barnard či profesorka unijního práva na Bocconské univerzitě Eleanor Spaventa.

Konference měla vysokou odbornou úroveň a velmi cennou se ukázala možnost neformálních expertních debat po oba jednací dny. Níže podepsaní byli aktivními účastníky této události na poli unijního práva, legislativy a soudního rozhodování.

Pavel Bílek, Jaroslav Prošek

Čína a Evropská unie: od strategického partnera k systémovému rivalovi?

Dne 11. 6. 2019 se v prostorách Evropského domu v Praze uskutečnila exkluzivní mezinárodní konference za účasti členských a evropských expertů.

Tématem bylo, jestli jsou členské státy EU schopny vytvořit a uplatňovat společnou evropskou strategii k Číně. Otázky typu, zda dosažení harmonizované zahraniční a bezpečnostní politiky EU k Číně se obejde bez antagonizmů s Čínou a narušení ekonomické spolupráce, byly inspirativní a potřebné.

Setkání zorganizovala Asociace pro mezinárodní otázky (AMO) za podpory National Endowment for Democracy.

Pavel Bílek

MEZINÁRODNÍ VĚDECKÁ KONFERENCE „KLIMATICKÁ ZMĚNA A JEJÍ BEZPEČNOSTNÍ DOPADY“

Tato konference byla pořádána Policejní akademií České republiky v Praze a Národní univerzitou veřejné služby Maďarska. Na tomto místě je třeba vyjádřit poděkování nejen zainteresovaným spolupředatelským institucím, ale i konkrétním vystupujícím expertům, bez nichž by pořádání akce tohoto rozsahu a významu bylo mnohem obtížnější, ne-li nemožné.

Konference se konala ve spolupráci s:

- Ministerstvem životního prostředí České republiky;
- Ministerstvem zemědělství České republiky;
- Ministerstvem pro místní rozvoj České republiky;
- Svazem vodního hospodářství České republiky;
- Správou státních hmotných rezerv;
- Českým hydrometeorologickým ústavem;
- Výzkumným ústavem vodohospodářským Tomáše Garrigue Masaryka
- a Centrem pro bezpečný stát.

Na tomto místě je třeba vyjádřit poděkování nejen zainteresovaným spolupředatelským institucím, ale i konkrétním vystupujícím expertům.

Změna klimatu je jedním z nejdůležitějších problémů, kterým dnešní svět čelí, a zřejmě s nimi bude ještě ve větší míře zápasit i v budoucnosti. Jaderná energie může významným způsobem přispět ke snížení emise skleníkových plynů a zároveň dodávat energii ve stále větším množství pro globální ekonomický rozvoj. Jaderné elektrárny neprodukují bezprostředně prakticky žádné skleníkové plyny nebo jiné látky znečišťující životní prostředí.

To se týká nejenom během jejich provozu, ale v podstatě i během celé jejich životnosti, včetně všech článků palivového cyklu, kde se jedná pouze o velmi nízké emise, které se přísně kontrolují, takže jejich účinek na zdraví obyvatelstva je prakticky zanedbatelný.

Jaroslav Prošek

30. výročí „Sametové revoluce“

Ve dnech 17.02. – 25.02. 1948 došlo v ČSR k ilegálnímu politickému převratu a k instalaci totalitní diktatury, komunisty naývané „Vítězný únor“. Armáda, tak jako v období krize 1938, v žádném případě nezasáhla...

Částečná změna poměrů nastala až 60. letech 20. století, kdy docházelo k uvolňování na základě hospodářských reforem (Ota Šik), které politicky vyvrcholily v „Pražské jaro“ 1968. Nastal odklon od ortodoxní komunistické linie, odsouzení politických procesů, zrušení cenzury a přiklonění se k západnímu trendu levicového hnutí. Generální tajemník ÚV KSČ, Alexander Dubček, nazval onen proces „Socialismus s lidskou tváří“.

Tento pokus, reformovat reálný socialismus, byl ukončen vpádem armád „Varšavské smlouvy“ dne 21.08. 1968 – celkem cca. 6300 tanků, 5600 obrněných vozidel, 800 bojových letadel, 220 vrtulníků a 750 000 vojáků bojové pěchoty.

V následujících letech došlo opět k návratu tvrdého bolševického směru, oficiálně zvaném „období normalizace“. V KSČ proběhly rozsáhlé čistky. Každý třetí člen byl vyloučen. Tato opatření postihla celkem cca. 500 000 členů KSČ.

Na druhé straně se podstatně zlepšila hospodářská situace a vůči ostatním státům východního bloku zaznamenala ČSSR nejvyšší životní úroveň. Statisticky jsme se sice nacházeli za NDR, ale to odpovídalo pouze hrubému příjmu obyvatelstva. Tzv. na „černo“ byla mzda československého občana přibližně o trojnásobek vyšší než v NDR. Ilegální směna za valuty fungovala a byla trpěna v každém okresním městě (Tuzex). Odhadovalo se, že každý desátý občan ČSSR disponuje západními valutami, které vydává v Tuzexu a nebo je bere sebou na zájezdy do Jugoslávie, kam se jezdilo dokonce na občanský průkaz a vý-

jezdni doložku. Něco takového bylo v NDR nemyslitelné a normální smrtelník se tam do Jugoslávie nikdy nedostal. ČSSR a Polsko byly jediné dva státy východního bloku, kde bylo možno, bez větších zádrhelů i vycestovat na západ. Zájezdy do Francie, Itálie a Řecka byly sice silně předražené, ale ta možnost, na rozdíl od NDR, Rumunska, Bulharska a SSSR zde byla. I to patřilo k životní úrovni občana ČSSR.

To vše způsobovalo, že na rozdíl od Polska (Solidarita) a NDR (sdružení kolem křesťanských institucí), u nás nedocházelo k masovým protestům. Opozice se soustředila především kolem malé skupiny intelektuálů, jenž založili „Chartu 77“ pod vedením Václava Havla. Většina tehdejších znalců východní Evropy v USA, Velké Británii, Francii a v SRN nepředpokládali, že by se mohl československý komunistický režim v listopadu 1989 sesypat jak domeček z karet.

Koncem léta a začátkem podzimu 1989 zavalili turisté z NDR Prahu a prchali po stovkách, prostřednictvím velvyslanectví SRN na druhou stranu „železné opony“. Další tisíce jich překračovali československou hranici do Maďarska a tam posléze emigrovali přes Rakousko do SRN. To otrásl poslední oporou komunistického režimu NDR a bezprostředně vedlo k pádu „Berlínské zdi“.

Pakliže ukončení komunistického totalitního režimu probíhalo v ostatních státech východního bloku tzv. „ze shora“, působením tamnějších reformních komunistů uskutečňujících reformní kurs Michaela Gorbačova, u nás tomu bylo naopak. Vedení KSČ bylo výhradně neostalinské, zde nebyla nejmenší šance. Až na několik prázdných frází a slibů, se zásadně udržoval brežněvův ortodoxní kurs 70. a 80. let. Jedinou šancí se ukázalo hnutí tzv. „ze zdola“...

Studenti se u nás stali jednou z klíčových skupin, v kooperaci s „Chartou 77“, které způsobily zhroucení

totalitního režimu. Vedoucí osobností v daném směru se stal disident Václav Havel. Konec systému „Se Sovětským svazem na věčné časy a nikdy jinak“ skončil dne 30.06. 1991, kdy Československou federaci opustilo v 925 sovětských transportech, 73 500 vojáků Rudé armády s 39 000 rodinnými příslušníky. Dále 1220 tanků, 2500 bojových vozidel pěchoty a obrněných transportérů, 105 letadel, 175 vrtulníků a 95 000 tun munice. Poslední vojenský vlakový transport přešel československou hranici 21.06. 1991.

Uplynulých 30. let, od pádu komunizmu, dosáhla naše země systémem „kapitalizmu s lidskou tváří“ obrovských, až neuvěřitelných světových úspěchů. Česká, volně směnitelná měna, je nejstabilnějším platebním prostředkem na světě. Mimo všech států EU může český občan do dalších cca. 80 států tohoto světa bez víza a cestovního pasu – prostě na občanský průkaz. Jedná se i o takové exotické státy jako jsou Belize, Brunej, Gambie, Kiribati, Palau, Sanoa, Svatá Lucie, Svatý Krištof a Nevis, Svatý Tomáš... atd.

Pakliže si jakýsi Čech ráno vzpomene, že večer povečeří v Paříži, může tak doslova učinit v županu. Na místě zaplatí bankovní kartou české banky (všechny jsou uznávány na celém světě) a opět se navrátí do Česka, aniž ho kde a kdokoliv kontroloval. To bylo před 30 lety naprosto nemyslitelné! Tvrzení, že něco takového přijde, by bylo považováno za šílenství.

Máme nejvyšší životní úroveň v bývalých státech sovětského bloku. V tomto roce 2019, za vlády premiéra Andreje Babiše, se nám dokonce podařilo v kvalitě společenského života předhonorovat i USA. V mezinárodním indexu (Deloitte), který vyhodnocuje státy v desítkách různých kategorií, získala Česká republika v roce 2019 celkem 84,36 bodů ze 100 možných. To je neuvěřitelně vysoký úspěch. Samozřejmě, není to pouze zásluha Babišovy vlády,

nýbrž celého českého národa. Česká republika je ve skupině 24 zemí s nejvyšší úrovní společenského rozvoje, do níž patří například i USA, Japonsko nebo Francie. Již před léty jsme předčili Itálii, Španělsko, Portugalsko, Řecko a Kypr...

K tomu uvádí prezident české odbočky Deloitte, Josef Kotrba: „Česko se již několik let drží na vysoké pozici. Ukazuje se, že ekonomický i společenský rozvoj jsou dva důležité faktory, které se vzájemně podporují... Například USA je z hlediska HDP na hlavu nejbohatší zemí G7, přesto v polovině sledovaných kategorií za srovnatelnými zeměmi výrazně zaostává, mimo jiné v oblasti vzdělávání, zdraví a osobní bezpečí“. Nejlépe jsme na tom my se základními lidskými potřebami, konkrétně s výživou a všeobecnou lékařskou péčí, úrovní pitné vody a hygieny, přístřeším a osobní bezpečností...

Jan Berwid-Buquoy

(převzato z Parlamentních listů)

Carsten Schanz: „Summer Summit“ 2019 a nejen grilování...

Již se stalo jakousi tradicí, že ČAKO zavedlo do své činnosti v letním období jakýsi druh schůzování při grilování selat, ale i jiných gastronomických pochoutek. Proceduru vymyslel v roce 2018 desátník německého Bundeswehru v. v., Karl-Heinz Waffenschmidt, a v červnu sezval k sobě na chalupu nedaleko Benešova své bývalé německé kolegy a současně příslušníky ČAKO, aby se spolu seznámili, bez ohledu na jazykovou bariéru. Tento, dalo by se říci, „přeshraniční dialog“, se ukázal jako velice plodný a současně konstruktivně perspektivní.

Karl-Heinz Waffenschmidt akci zopakoval v červnu 2019 a ačkoli v současné době leží v táborské nemocnici, plánuje již teď grilovací přeshraniční dialog na červen 2020...

Trio Jan Berwid-Buquoy, Mirek Tlamicha a Carsten Schanz diskutují o projektech ČAKO 2020, Berlín-Rudow 2019

Foto: Simone Schanzová

ČAKO uspořádalo ještě jedno grilovací setkání, dne 22. 7. 2019, kterého se zúčastnili mimo německých i polští vojenští veteráni. Gastronomického vedení se ujal bývalý kuchař (Lucerna-Barrandov 1960 – 1963), můj bratr, Dr. et Dr. Jan Berwid-Buquoy.

A do třetice všeho dobrého, pozval ČAKO na grilovací setkání náš zástupce v Berlíně Carsten Schanz. Vzájemné rozhovory byly velice plodné a důležité. V Berlíně jsme měli mimořádně pestrý a osvětový program: Navštívili jsme Spandavskou citadelu, kde byli v květnu 1945 uvězněni němečtí zajatci a zločinci. Dále jsme navštívili místo, kde stálo vězení posledního válečného zločince, Hitlerova zástupce, Rudolfa Hesse, které bylo po jeho smrti zbořeno, aby se nemohlo stát pietním místem neonacistů. Nechyběla ani návštěva britského válečného hřbitova „British War Cemetery“ v Berlíně-Charlottenburgu, kde jsme položili květiny k hrobům našich padlých letců...

Evžen Berwid

„Summer Summit“, Carsten Schanz, Berlín 2019

Foto: Simone Schanzová

NAPSALI O NÁS JINÍ

Vážený pane doktore Berwidem-Buquoyi,

děkuji za Váš mail s informacemi a zasláné zpravodaje. Vaši žádost o napsání článku o Vojenském fondu solidarity do Czech Atlantic Fora nezrealizují z toho důvodu, že naše webové stránky fondsolidarity.army.cz nabízí zájemcům o fond širokou škálu informací o jeho činnosti, podporovatelích, vynaložené pomoci atd., což jim významně pomáhá při získání přehledu či rozhodování, zda jej podpoří či nikoliv. To, že jste pravidelným přispěvatelem našeho fondu, vím, a Vaši podpory si velmi vážím...

S pozdravem
brig. gen. Mgr. Lenka Šmerdová
předsedkyně výboru Vojenského fondu solidarity

„Nechal jsem si přeložit některé pasáže z Czech Atlantic Forum do němčiny a musím bohužel konstatovat, že se poprvé v mém životě dozvídám o účasti československých ozbrojených sil v Normandii 1944 – a to o účasti relativně dost důležité. V globálních vojenských dějinách o tom není nikde ani zmínka. Myslím si, že v dané kauze česká kulturní elita, ve vztahu ke globální transparenční, silně zaspala.“

Prof. Dr. Wolfgang Adam, Berlín-Kladow

„Když čtu vaše články v Czech Atlantic Forum, propadám podezření, že naše vládní garnitura na mezinárodním fóru od roku 1918 naprosto selhává a tato skutečnost je nám přísně utajována, abychom se nemohli dozvědět, kdo zpackal náš dějinný osud a nese odpovědnost za vzniklé národní tragické následky...“

P. Vycpálek

Odpověď (citáty):

Neville Chamberlain (předseda vlády Spojeného království 1937 – 1940): „Za takřka neznámou zemi, o jejíž existenci skoro nic nevíme, do války nikdo nepůjde.“

Lord Walter Runciman, viscount of Doxford, v rozhovoru s mým prastrýcem, Ing. Janem Bervidem (ministrem čs. civilního letectví), Praha 1938: „Sire, na rozdíl od vás, máme velice účinné vojenské letectvo, ale za národ, který se bojí a krade (apellace na citát TGM „nebát se a nekrást“) nenecháme vzlétnout ani jednu stíhačku...“

Předmět: povinný výtisk

Dobrý den,

při kontrole povinných výtisků periodik jsme zjistili, že do naší knihovny nebyl dodán povinný výtisk (dle zák. 46/2000 Sb.) časopisu: Czech atlantic forum č. 1 a 2/2019

Prosíme o jejich dodatečně zaslání na níže uvedenou adresu.

Děkujeme za pochopení.

S pozdravem

Marie Vozková

Knihovna Národního muzea

Oddělení časopisů

NÁRODNÍ MUZEUM

Odpověď:

Povinné výtisky zaslány byly. Bohužel se nám stává, že zásilky našeho čtvrtletníku Czech Atlantic Forum se občas „ztrácejí“ v rukou zájemců o toto velmi osvětové, nekomerční tiskové periodikum.

Pivní festival v Táboře-Měšicích

Ve dnech 16. 8. až 17. 8. 2019 se konal v Táboře-Měšicích první „Pivní festival“. Spolupředatelem byl rytířský spolek „Jezerníční Páni“. Naši partneři, Česká atlantická komise, (ČAKO), zastupovaná místopředsedou, Dr. et Dr. Janem Berwidem-Buquoyem, nám dala k dispozici zámecký park barokního zámku Tábor-Měšice k uspořádání akce.

Nejednalo se ani zdaleka pouze o čepování piva celkem více než deseti zúčastněných pivovarů. Po celý den se konaly soutěže pro děti a dospělé. Večer byla uspořádána „Ohňová show“ a na závěr „Pivního festivalu“ byl odstartován velkolepý ohňostroj.

Počasí nám přálo, a tak se za oba dny dostavilo okolo cca 500 návštěvníků, kteří přišli ochutnat výrobky českých pivovarů a ochutnat nabízené speciality, včetně grilovaných selat. Na své si přišly i děti, díky konzumaci různých sladkostí...

Událost byla jakýmsi testovacím kamenem do budoucnosti, zda-li má pořad tohoto druhu šanci se v Táboře-Měšicích uchytit. „Jezerníční Páni“ dospěli k názoru, že za spolupráce s Českou atlantickou komisí, by se „Pivní festival“ mohl stát atraktivní tradicí. **Richard Pexa**

ZLOMOVÉ OKAMŽIKY GENERÁLA ALOISE LIŠKU NEZLOMILY

Osudová zkouška na něj čekala třikrát v životě a ve všech třech případech se Alois Liška rozhodl správně.

Alois Liška se narodil 20. listopadu 1895 v osadě Záborec u Malé Skály.

Poprvé stál před zásadní volbou 6. července 1916.

Jako jednorozhodní dobrovolník tehdy sloužil na východní frontě u rakousko-uherského Zeměbranec-kého pluku č. 10 a naskytla se mu možnost přeběhnout do ruského zajetí. Učinil tak bez váhání a 1. ledna následujícího roku se v zajateckém táboře Berezovka přihlásil k československým legiím. Tam byl 21. července zařazen k 1. baterii 1. československého dělostřeleckého divisionu v Tyranovce a jako velitel čety se účastnil bojů při ústupu legií z Ukrajiny a v sibiřské anabázi proti „bolševikům“ u Syzraně, Lipjag, Samary, Buzuluk, Bugulmy, Simbirsku, Birusy, Kantorskoje a dalších. S obrněným vlakem „Orlík“ doputoval až do Vladivostoku, kde byl už v hodnosti nadporučíka určen správcem skladů. Do své vlasti, nyní již Československa, se vrátil posledním lodním transportem přes Indický oceán a Suezským průplavem do Terstu a odtud vlakem do Prahy, kam shodou okolností dojel přesně v den svých 25. narozenin, 20. listopadu 1920 a opět se setkal s rodinou. Matka se jeho návratu ale bohužel nedočkala.

Podruhé Alois Liška, nyní již plukovník, musel rozhodnout o svém dalším životě po okupaci Československa nacistickým Německem. I když měl v té době již rodinu a s manželkou Annou vychovával dceru Vlastu a syna Jaroslava, hned po začátku okupace se zapojil do činnosti ilegální odbojové vojenské skupiny, pozdější Obrany národa. Když na počátku roku 1940 začalo zatýkání v jejích řadách, Alois Liška věděl, že nebezpečí zatčení hrozí i jemu, a rozhodl se pro ilegální opuštění protektorátu. Přes Maďarsko, Bělehrad a Bejrút se 16. dubna dostal do čs. výcvikového tábora ve francouzském Agde. Po okupaci Francie byl potom se „svými dělostřelci“ evakuován do Velké Británie a zařazen do Čs. obrněné samostatné brigády. Jako její velitel byl jmenován 21. března, a 31. července 1943 byl ve svých 48 letech povýšen do hodnosti brigádního generála.

Ve dnech 31. srpna - 9. září 1944 se Liškova brigáda vylodila v britském vylodovací úseku „Gold“ v Normandii u Arromanches a poté byla odvelena k obléhání přístavu Dunkerque. Do obnoveného Československa se generál vrátil po jeho kapitulaci koncem května a setkal se s manželkou a dcerou, které byly vězněny v koncentračním táboře Ravensbrück. Syn byl několik dní před koncem války zastřelen na pochodu smrti.

Potřetí hrozilo smrtelné nebezpečí generálu Liškovu po únorovém puči v roce 1948. Bezprostředně po něm byl 29. února 1948, již jako armádní generál Alois Liška, odeslán na „tříměsíční zdravotní dovolenou.“ 1. června byl poslán do výslužby. Zkušebnímu důstojníkovi bylo jasné, jak vše bude asi pokračovat a při první příležitosti, v noci 26. června 1948, vlast opustil potřetí

Tentokrát v Dakotě, startující z Kbel směrem do Británie. Unikl tak dlouhému žaláři, ne-li dokonce trestu smrti.

V Londýně se potom stal ředitelem jazykové školy na Oxford Street a působil i jako čestný předseda Československé obce legionářské. Svou rodinu mohl opět spatřit poprvé až v roce 1969. Sám se do Československa už nikdy nepodíval. Pořádku ve vlasti hrozil výkon trestu, k němuž byl odsouzen za emigraci. Zemřel 7. února 1977 v Londýně ve

věku 82 let, pohřben je ve Staré Boleslavi.

V roce 2010 byla po Aloisi Liškově, u příležitosti 65. výročí osvobození Dunkerque, jedna z jeho ulic pojmenována: „Passage du Major-General Alois LISKA 1895 – 1997 Commandant la Brigade Blindée Tchecoslovaque Libération de Dunkerque – 9 Mai 1945“.

(Ulice generálmajora Aloise LIŠKY 1895 – 1977, velitele Československé obrněné brigády, osvoboditele Dunkerque – 9. května 1945).

Delegace ČAKO uctila jeho památku dne 14. 9. 2019, pod označením pouliční cedule s jeho jménem, položením upomínkových květin.

Jitka Lenková

Z dopisu Aloise Lišky napsaného v roce 1915:

„Vzpomínám na zemi mateřskou, která ač třeba by pobloudila, vlastně národ v ní, přece jest to otcina a nejdražší mu jest.“

VOJENSKÝ HUMOR A SATIRA

Issacova urážka

Když se vrátil Issac po „Šestidenní válce“ (5. - 10. června 1967) domů do Jeruzaléma v hodnosti desátníka, přivítal ho otec Rosenthal slovy: „Bud' srdečně vítán synu z vítězné bitvy proti Arabům. Nyní je však mír, tobě je 21 let a je na čase, aby ses začal samostatně živit.“

Isaac pokrčil rameny, řka: „No jo, papa, ale já nic neumím...“ Starý Rosenthal mávl rukou: „Jakýpak nic neumím. Vezmeš si krosničku na břicho a budeš v arabské části Jeruzaléma prodávat kšandy, jako to již deset let dělám já.“

Příští ráno obdržel Isaac krosničku s kšandami a vydal se do arabské části Jeruzaléma. Večer se vrátil rozčilený zpátky domů, pohodil krosničku do kouta a zahulákal na otce Rosenthala: „Papa, s tímhle končím! To dělat nebudu!“ prohlásil rezignovaně.

„Ale copak chlapče? Co se ti přihodilo?“ opáčil otec Isaac rozčileně.

„Papa, urazili mě!“

Starý Rosenthal udiveně zavrtěl hlavou: „Synu, Arabové mně nadávali do smrdutých Židů. Hodili mě do močůvky. Vrhali po mně velbloudími hovny a močili na mne z oken, ale že by mne někdo urazil, to rozhodně ne!“

(Z izraelského vojenského humoru)

Policejní zákrok!

(Z českého policejního humoru)

Londýnský policista zastavil na Piccadilly Street občana, který vedl s sebou tučňáka a nařídil mu, aby s ním okamžitě odešel do zoologické zahrady.

Druhý den na to opět potkala londýnská policie téhož občana s tučňákem.

„Přeci jsem řekl, abyste s ním odešel do zoologické zahrady“, pravil rozložený policista. „Byl jste tam s ním?“

Muž odpovídá s „klidem Angličana“: „Samozřejmě jsem tam s ním byl, sire. Moc se mu to tam líbilo. Dneska jdeme do kina!“

(A londoner policeman in Piccadilly Street stopped a man, who was walking along with a penguin and ordered him to take it to the zoo at once.

The next day the policemen saw the same man still with the penguin. „I told you to take it to the zoo“, said the policeman angrily, „did you do it?“ „Of course, I did, Sir. It did like him very well. Today I'm taking him to the pictures.“)

(Z britského policejního a vojenského humoru.)

Královští kyrysníci sedí v sedle na svých koních a trénují vystoupení k jubilejnímu narození královny. K jednomu z nich přistoupí redaktor deníku „Daily Mirror“ a ptá se ho: „Už jste měl s tím koněm někdy nějakou nehodu?“

Kyrysník odpoví: „Ne, nikdy, sire. Pouze jednou mne koplul kůň a kousnul had.“

„Proboha, to podle Vás není nehoda!“, vyděsil se reportér. „Ne, nikoli, pane,“ sděluje jezdec, „šlo o spiknutí. Ti dva se na mne domluvili.“

(The royal cuirassists sit in their saddle on their horses and train appearances for the jubilee birth of the queen. One of them is approached by an editor of "Daily Mirror" and asks: „Have you ever had any accidents with yours horse?“

The cuirassists answered „No, sir. Mind you, I was once kicked by horse and bitten by a snake.“

„Good heavens! Don't you call those accidents?“ the reporter frightened.

„No, sir“, answered the cavalryman, „they did it on purpose.“)

DOPORUČUJEME NAŠE AUTORY

Dovoluji si tímto upozornit na velice humornou mikropovídku Jana Berwida-Buquoye v iDNES.cz, zveřejněnou dne 30.10. 2019 v rubrice „Poezie a próza“ pod názvem „Důchodkyně Emilie“. Mikropovídka dokonce získala pochvalu redakce pod sloganem „Zaujalo nás“.

Jitka Samcová

ORGANIZAČNÍ STRUKTURA ČAKO

Čestní členové České atlantické komise

Zbyněk ČEŘOVSKÝ
Jiří HÝBNER
Eduard MAREK
Karel PEZL
Karel SCHWARZENBERG
Jiří ŠTĚPANOVSKÝ

Předsednictvo České atlantické komise:

Předseda a generál ČAKO: Doc. JUDr. et Mgr. Pavel Bílek, Ph.D., O.C.M., Dr. h. c.

místopředseda a plukovník ČAKO: Dr. et Dr. Jan Berwid-Buquoy

místopředseda a plukovník ČAKO: Mgr. Svatopluk Haugwitz

místopředseda a plukovník ČAKO: pplk. v z. Ing. Miroslav Tlamicha

místopředseda ČAKO: pplk. v. v. Dr. Miroslav Fehér

Výkonný tajemník a major ČAKO: Jaroslav Prošek BBA, MBA

Šéfredaktor Czech Atlantic Forum: Dr. Miroslav Fehér

Česká atlantická komise pracuje ve 4 sekcích:

Sekce diplomatické spolupráce – předseda sekce Mgr. Svatopluk Haugwitz,

Sekce bezpečnostní a vojenská – předseda sekce pplk. v z. Ing. Miroslav Tlamicha,

Sekce osvěty a zpravodajství – předseda sekce Dr. et Dr. Jan Berwid-Buquoy.

Sekce organizační – předseda sekce pplk. v. v. Dr. Miroslav Fehér.

Poradní sbor předsedy ČAKO:

pplk. PhDr. et Mgr. Pavel Hájek pro oblast bezpečnostní (Policie a bezpečnostní služby)

JUDr. Jitka Lenková pro oblast juristickou a organizační

pplk. Petr Mrázek pro oblast vojenství

plk. doc. Ing. Stanislav Schorm, CSc. pro oblast akademickou

Hans Weber, MSc, MBA pro oblast diplomacie

Jaroslav Prošek, BBA, MBA, výkonný tajemník a major ČAKO - koordinátor Poradního sboru předsedy ČAKO

AUTOŘI TOHOTO ČÍSLA

Evžen Berwid

Dr. et Dr. Jan Berwid-Buquoy, místopředseda a plukovník ČAKO

Doc. JUDr. et Mgr. Pavel Bílek, Ph.D., O.C.M., Dr. h. c., předseda a generál ČAKO

JUDr. Jitka Lenková

Richard Pexa Komtur „Jezernických Pánů“

Jaroslav Prošek, BBA, MBA, tajemník a major ČAKO

Jitka Samcová, kastelánka barokního zámku Tábor-Měšice

plk. Jaroslav Sejpka, vojenský atašé ČR ve Francii

pplk. v. z. Ing. Miroslav Tlamicha, místopředseda a plukovník ČAKO

Všeobecné podmínky a ceník inzerce v časopise CZECH ATLANTIC FORUM v roce 2020

Čtvrtletník CZECH ATLANTIC FORUM vychází ve formátu A4 (210x298 mm) v nákladu 1.000 ks.

Vydavatelem čtvrtletníku CZECH ATLANTIC FORUM je ČAKO, IČ 49368761. Evidenční číslo Ministerstva kultury České republiky E23470, ISSN 2571-3779.

VŠEOBECNÉ PODMÍNKY INZERCE

- Vydavatel přijímá inzeráty pouze na základě písemné objednávky nebo smlouvy a dodaných podkladů. Objednávka musí obsahovat tyto náležitosti: obchodní jméno firmy, sídlo firmy, místo podnikání nebo bydliště, IČO, DIČ, identifikaci z obchodního rejstříku, bankovní spojení, razítko a podpis zadavatele.
- Za včasné dodání textu inzerátu a bezchybných podkladů pro tisk je odpovědný zadavatel.
- Zadavatel odpovídá za obsah a právní přípustnost textových a obrazových podkladů pro inzerci ve znění zákona č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona
- č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů.
- Vydavatel neodpovídá za správnost údajů v uveřejněných inzerátech a není povinen zkoumat, zda jimi nejsou porušována práva třetích osob.
- Při menším formátu inzerce (viz níže) je cena stanovena dohodou.
- Ceny inzerce jsou bez 21% DPH.
- STORNO POPLATKY
- Storno poplatek 14 dnů před zveřejněním činí 50 %
- V termínu kratším než 14 dnů před zveřejněním nelze inzerát stornovat, resp. storno poplatek činí 100 % ceny.

TECHNICKÉ POŽADAVKY NA INZERTNÍ PODKLADY

- Textové soubory ve formátu TXT, DOC (RTF, Winword)
- Obrazové soubory v elektronické podobě ve formátech TIF, JPG, EPS v rozlišení 300 dpi, pro PC, Apple Macintosh (Adobe Illustrator, Adobe Photoshop)
- Obrazové předlohy – diapositivы, fotografie nejlépe v poměru 1:1, kvalitní tištěné předlohy, loga s přesným určením barev (CMYK, číslo barev Pantone nebo přiložit vzor barvy)
- Zalomené inzeráty v programu Quark Xpress, verze 3.32 a výše, včetně fontů písma pro PC a obrazových souborů – po dohodě s redakcí
- Přenosná média: Disketa, ZIP, JAZ, CD
- čistý formát 1 strany: 210 x 298 mm
- sazební obrazec: po ořezu 180 x 268 mm (ostatní přesné formáty inzerce přiloženy)

CENÍK INZERCE

Různé stránky v časopise zahrnují různý rozsah poskytnuté reklamy v časopise a při dalších aktivitách organizace:

- Poslední strana obálky (pouze Magazínu) 20 000,- Kč (+21%DPH)

Tato stránka je nejvíce na očích čtenářů. Společnost, která zde inzeruje má možnost využít vnitřní části časopisu k dalšímu seznámení čtenářů se svojí společností a jejími akcemi v rozsahu 1 tiskové strany.

Společnost je dále uváděna jako partner vydavatele na jednotlivých akcích v daném kvartálu. Její logo bude uváděno na materiálech vydavatele a na webu. Je možno sem rovněž uveřejnit reklamní banner.

- Druhá a třetí strana obálky (pouze Magazínu) 15 000,- Kč (+21%DPH)

Tyto stránky jsou rovněž na očích čtenářů. Společnost, která zde inzeruje má možnost využít vnitřní části časopisu k dalšímu seznámení čtenářů se svojí společností a jejími akcemi v rozsahu 1/2 tiskové strany.

Společnost je dále uváděna jako partner vydavatele na jednotlivých akcích v daném kvartálu. Její logo bude uváděno na materiálech vydavatele a na webu.

- stránka vnitřního bloku čtvrtletníku 10 000,- Kč (+21%DPH)

Logo společnosti, která zde inzeruje je dále uváděno v daném kvartálu na webu vydavatele.

- Vizitka firmy uvnitř bloku 85x55 mm 3 000,- Kč (+21%DPH)

Logo společnosti, která zde inzeruje je dále uváděno v daném kvartálu na webu vydavatele.

- Vizitka firmy uvnitř bloku 55x55 mm 2 000,- Kč (+21%DPH)

Logo společnosti, která zde inzeruje je dále uváděno v daném kvartálu na webu vydavatele.

SLEVY – při opakování inzerce

Společnost, která v čtvrtletníku CZECH ATLANTIC FORUM inzeruje opakovaně, dostane tyto množstevní slevy:

- při opakování stejného inzerátu na stejném místě sleva u druhého inzerátu 15%
- při každém dalším opakování stejného inzerátu na stejném místě vždy sleva 20%
- při objednání stejného inzerátu ve všech číslech daného ročníku sleva 25%

SVĚT REKLAM

Art Gallery Villa Prague

Nad Drahou 65/5

159 00 Praha, Velká Chuchle

Luxusní ubytování až pro 8 osob v plně vybavených apartmánech. Velká zahrada, krb s grilem, vířivka. Zimní zahrada. Transfery z letiště a nádraží. CITY TOUR. Výlety po Česku i zahraničí. Možnost zapůjčení kol. Další apartmány přímo v centru Prahy pro až 5 osob, včetně možnosti parkování v uzavřeném dvoře.

Kontakt:

Ing. Radomil Vlk

mobil 00420 723 103 001

E-mail: radomil@vlkholding.cz

CZECH ATLANTIC FORUM (CZAF), vychází čtvrtletně v nákladu 1.000 výtisků.

Vydává Česká atlantická komise (ČAKO) z.s., IČ 49368761.

Registrace Ministerstvo kultury ČR: E 23470, ISSN 2571 - 3779.

Adresa a sídlo: Barokní zámek Měšice, Chýnovská 1/67, 391 56 Tábor.

Jazyková úprava: Jitka Kuberová. Grafická úprava P&M.

Redakční rada: Dr. Miroslav FEHÉR, šéfredaktor, Dr. et Dr. Jan BERWID-BUQUOY z Ellgutu na Měšicích, zástupce šéfredaktora, Jaroslav PROŠEK, MBA, tajemník redakce, JUDr. Jitka LENKOVÁ, právní poradce, Zdenka PUSTAYOVÁ, hlavní redakční fotografka, Jan PARKMAN, redakční fotograf pro CZAF.

Foto: Jitka SAMKOVÁ, Zdenka PUSTAYOVÁ, Jan PARKMAN a autoři článků.

Všechna práva autorů jsou chráněna. Reprodukce, přetisk a jakékoliv šíření pouze se schválením předsednictva ČAKO. Názory autorů nemusí být vždy shodné s názory předsednictva ČAKO. Redakcí nevyžádané příspěvky se nevracejí. Dáno do tisku 15. 11. 2019.

Výtisky CZAF jsou neprodejné.